U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce **J. M.,** proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství,** se sídlem Brno, Masarykova 31 (původně Finanční ředitelství v Ostravě), v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 12. 2012, č. j. 22 Af 103/2010 – 111,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 16. 2. 2010, č. j. 479/10-1102-803084, ze dne 17. 2. 2010, č. j. 480/10-1102-803084 a ze dne 17. 2. 2010, č. j. 481/10-1102-803084, jimiž byla zamítnuta odvolání žalobce proti rozhodnutím Finančního úřadu v Bruntále ze dne 19. 6. 2009, č. j. 56014/09/358912802370, č. j. 56015/09/358912802370 a č. j. 56017/09/358912802370. Prvostupňovými rozhodnutími (dodatečnými platebními výměry) správce daně dodatečně vyměřil žalobci daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období let 2005, 2006 a 2007. Krajský soud v Ostravě výše uvedená rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) dne 21. 1. 2013 kasační stížnost. Dne 7. 2. 2013 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatele, jímž vzal kasační stížnost v celém rozsahu zpět. Projev vůle stěžovatele vzít kasační stížnost zpět nevzbuzuje žádných pochyb o jeho skutečném obsahu.

Podle § 37 odst. 4 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

Podle § 47 písm. a), věty před středníkem s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel vzal svou kasační stížnost zpět ještě před tím, než o ní bylo zdejším soudem rozhodnuto, postupoval Nejvyšší správní soud dle shora citovaných ustanovení (ve spojení s § 120 s. ř. s.) a řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 60 odst. 3 věty první, ve spojení s § 120 s. ř. s., dle něhož v případě zastavení řízení o kasační stížnosti nemá nárok na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků řízení.

Nejvyšší správní soud závěrem konstatuje, že v důsledku změny právní úpravy (nabytí účinnosti zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky) ke dni 31. 12. 2012 došlo k zániku původního žalovaného – Finančního ředitelství v Ostravě, přičemž do jeho právního postavení vstoupil nově zřízený orgán – Odvolací finanční ředitelství (§ 1 odst. 2, § 19 odst. 1 a § 20 odst. 2 citovaného zákona). Nejvyšší správní soud proto nadále jako s žalovaným jednal s orgánem posledně zmiňovaným (§ 69, věta za středníkem s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. února 2013

JUDr. Miluše Došková
předseda senátu